

Dz. Ustaw 9 września 1919 r. № 74 poz. 429:

Statut Urzędów Miar.

Na zasadzie art. 18-go Dekretu o miarach (Dz. Praw 1919 r. № 15 poz. 211) wydaję następujący Statut Urzędów Miar.

I. Główny Urząd Miar.

Art. 1. Personel Głównego Urzędu Miar składa się z dyrektora, urzędników etatowych technicznych i biurowych, mechaników i rzemieślników oraz służby niższej (oficjalistów).

W Głównym Urzędzie Miar współpracować mogą urzędnicy nieetatowi jako urzędnicy kontraktowi. Urzędnicy ci nie mogą pełnić funkcji związanych z punktem A 1 art. 5-go niniejszego Statutu.

Podział i tytuły urzędników Głównego Urzędu Miar ustawni zgodnie z dekretem o miarach i statutem niniejszym etat Głównego Urzędu Miar, ustanowiony oddzielnym rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Urzędników kategorii V-a—VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na przedstawienie dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych — dyrektor Głównego Urzędu Miar. Uwalnianie urzędników następuje w tym samym trybie. Urzędnicy kontraktowi i oficjaliści są przyjmowani i zwalniani przez dyrektora Głównego Urzędu Miar.

Art. 3. Kierownictwo ogółem czynności Głównego Urzędu Miar oraz zarząd jego laboratorjami, biurami, warsztatem, kasą, biblioteką i zbiorami, należą do dyrektora Głównego Urzędu Miar. Do niego również należy wydawanie odpowiednich regulaminów i rozporządzeń we wszelkich sprawach administracyjnych Urzędu.

Dyrektor ma prawo mianować oraz odwoływać odpowiedzialnych zastępców z pośród wyższych urzędników legalizacji narzędzi mierniczych do wykonywania poszczególnych funkcji, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 4. Dyrektor Głównego Urzędu miar podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Przepisy obowiązujące w miernictwie

czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa dnia 10 października 1919 r.

№ 8

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Art. 5. Do kompetencji Głównego Urzędu Miar należy:

A. 1. Przechowywanie wzorców państwowych miar podstawowych i ich głównych kopji.

2. Przygotowywanie wzorców normalnych dla okręgowych urzędów miar i ich porównywanie periodyczne, oraz sprawdzanie przyrządów dla tych urzędów, określanie kategorii pracy sprawdzania, przekazywanej różnym urzędom miar; legalizowanie narzędzi mierniczych, których sprawdzanie zarezerwowane będzie dla Głównego Urzędu Miar; nadzór nad techniczną stroną działalności urzędów miar wszelkich stopni; wykonywanie studjów, badań i doświadczeń, dotyczących warunków dopuszczalności nowych narzędzi mierniczych do obrotu podlegającego legalizacji i zmian, pożądaných w narzędziach dotychczas stosowanych.

3. Sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla celów fiskalnych państwa: cła, akcyzy i t. p.

4. Wzorcowanie, sprawdzanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych dla potrzeb nauki i techniki z dokładnością, przechodzącą zakres środków podwładnych urzędów miar, i wogóle — narzędzi mierniczych: geodezyjnych, rysunkowych i warsztatowych, narzędzi dla pomiarów technicznych, mechanicznych, fizycznych i elektrycznych.

5. Wykonywanie i ogłaszanie prac naukowo-metrologicznych.

B. 1. Ogólny nadzór nad wykonywaniem w Państwie ustawy o miarach i odnośnych przepisów wykonawczych.

2. Zwierzchni zarząd okręgowymi urzędami miar, nadzór ogólny nad działalnością wszystkich urzędów miar i rozgraniczanie okręgów ich działalności: zaopatrywanie urzędów miar we wzorce normalne i wogóle wszelkie pomoce do czynności legalizacji, wydawnictwo przepisów, wyjaśnień i sprawozdań, dotyczących działalności urzędów miar.

3. Przedstawianie do zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu wniosków o utworzeniu nowych urzędów miar lub zamykanie istniejących.

C. Wreszcie Główny Urząd Miar wykonywa czynności przekazane mu przez Dekret o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. i czynności, które będą mu przekazane w drodze dalszych rozporządzeń.

Art. 6. Główny Urząd Miar władny jest znosić się bezpośrednio w bieżących sprawach ze wszystkimi urzędami państwowymi za wyłączeniem Władzy Najwyższej i Rady Ministrów.

II. Urzędy podwładne Głównemu Urzędowi Miar.

Art. 7. Personel Urzędów Miar okręgowych lub miejscowych składa się z następujących urzędników etatowych: nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych, inspektorów i starszych kontrolerów, pomocników inspektorów, starszych legalizatorów, legalizatorów i kontrolerów, sekretarzy Urzędów Miar, urzędników biurowych i ekspedjentów, pomocników legalizatorów i kancelistów starszych, aplikantów legalizacji, kancelistów i typistów, oraz urzędników nieetatowych i oficjalistów.

Art. 8. Urzędników kategorii V-a—VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych — dyrektor Głównego Urzędu Miar. Do niego należy również przyjmo-

wanie urzędników nieetatowych z wynagrodzeniem miesięcznym do 900 mk. Oficjalistów mianuje, względnie przyjmuje, nadinspektor właściwego okręgu.

Art. 9. Do dyrektora Głównego Urzędu Miar należy wydawanie rozporządzeń, dotyczących sposobu prowadzenia spraw w urzędach miar i wewnętrznej organizacji urzędów.

Art. 10. Do nadinspektorów legalizacji narzędzi mierniczych należy nadzór ogólny nad wykonywaniem w obrocie publicznym i wogóle przez osoby prywatne ustawy o miarach w okręgu, zwierzchni zarząd miejscowymi urzędami miar w okręgu, nadzór nad dokładnością używanych przez nie wzorców normalnych i bezpośrednio kierownictwo urzędami okręgowymi.

Nadinspektorowie mają prawo wyznaczać i odwoływać odpowiedzialnych zastępców do wykonywania poszczególnych swoich funkcji z pośród urzędników legalizacji narzędzi mierniczych nie niżej kategorii VIII, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

Art. 11. Urzędy miar wykonywują te czynności legalizowania i uwierzytelniania narzędzi mierniczych, które im są przekazane przez Główny Urząd Miar.

Art. 12. Urzędy miar są urzędami państwowymi. Główny Urząd Miar może dozwalać gminom miejskim i ziemskim na urządzenie i utrzymywanie na koszt własny komunalnych urzędów miar. Urzędy te podlegają przepisom ustawy niniejszej, na równi z urzędami państwowymi. Opłaty za czynności tych urzędów należą do utrzymujących je gmin. Na tych samych zasadach mogą otrzymać pozwolenie na otwarcie podobnych instytucji towarzystwa naukowe, techniczne, zakłady naukowe, zarządy kolejowe i t. p. Pozwolenia takie są odwołalne.

Przepisy przechodnie.

Art. 13. Instytucje, które uprzednio uzyskały prawo legalizowania narzędzi mierniczych lub sprawdzania (uwierzytelniania) takowych dla celów przewidzianych w art. 13-ym Dekretu o miarach (Dz. Praw r. 1919 № 15 poz. 211) winny w terminie miesięcznym od daty ogłoszenia niniejszego statutu wyjednać zezwolenie, w myśl art. 12 niniejszego statutu, na dalsze prowadzenie tych czynności, a w razie nieuzyskania zezwolenia przerwać je przed upływem dalszych dwóch miesięcy.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1919 roku.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) *Hęcia.*
